

Era un bon amic...!

El company Dr. Arenas es mort... ; Després d'una llarga i penosa malaltia ha mort com moren els valents, coneixent que'ls seus minuts heren contats i que la seva hora era arribada... preguem tots per ell puig va ésser un bon company.

Era el Dr. Arenas de naturalesa feble, la seva constitució fisiològica pareix mentida que pogués tindre una energia tant gran i com si volgués compensar una cosa amb l'altre era desproporcionada en grau superlatiu a l'amplitut i bonesa del seu esperit, esperit veritat de companyerisme, esperit enèrgic davant les lluites, esperit magnànim davant de la desgràcia i un esperit com pocs de fraternitat verdadera dintre la classe mèdica, aquí, pels fets d'ell, amb seguretat consideraba com la seva família propia.

I res demostra millor que això el seu enlairament, fet poc a poc i ben fonamentat que entre els companys d'aquí se'l consideraba, el respecte que se li tenia i el sentiment gairebé unànim i unànim en últim extrem que a les seves opinions en los quefers interprofessionals hi havia.

La Secció Comarcal de Reus ha perdut no un amic ni un company solsament, ha perdut més, molt més que ço; era ell qui en els cassos difícils, en les sessions en que les passions de la lluita s'esvalotaven qui amb la seva hermosa paraula, amb la seva siceritat *amb el tò de sentit comú* que ell possaba en la discussió, que aixecava aqueixa i qui encarrilava la cosa a fi de que no sortís del lloc que tenia que anar.

Quantes vegades el trobarem en falta en el Sindicat... i quantes vegades en els assumptes professionals en que era cridat en junta per donar el seu parer sempre alt, sempre honrat i sempre de bon amic i company posant-hi en tots ells la seva bona voluntat i portant-se com a tal.

Descansi en pau l'amic, el company, millor dit, el mestre de com tenim d'ésser els metges: De l'altre vida que no ens deixi, que el seu esperit continui estant entre nosaltres i continui manifestants-se com quan era aquí a la terra. La Secció Comarcal de Reus no l'oblidarà, els qui ens honrabem amb la seva amistat ja mai ens oblidarem d'ell puig era un bon amic... ; i avui, d'aqueixos rarament n'hi ha...! per això es feia estimar.

Reus, 26 de Maig de 1925.

Dr. ESCODA

De la de Tortosa

Visita, reunió i organització definitiva de la Secció

El prop passat dia 17 de Maig, en el local de

l'Ateneu Tortosí, tingué lloc una reunió convocada pel Consell del Sindicat de Metges de Catalunya per a procedir a la reorganització d'aquesta Secció que desde algun temps vivia allunyada de l'obra i organització del Sindicat, malgrat alguns companys havien continuat inscrits a les seves files.

En diverses ocasions aquets companys havien manifestat desitjos de que la Secció fos organitzada per no sentir-se per més temps aïllats de l'obra benefactora del nostre Sindicat i el Consell va poguer constatar ben prompte que l'esperit sindical en aquella Comarca s'iniciava novament amb major entusiasme.

El Consell acullí aquest estat d'opinió i va posar-se amb relació amb prestigiosos elements de la comarca els quals tot seguit correspongueren amablement, arribant-se a la constitució d'una comissió organitzadora formada pels companys Antoni Segura i Estanislau Pujol a l'activitat i entusiasme dels quals junt amb la valuosa cooperació d'altres distingits companys es deu que tant aviat s'hagi pogut celebrar aquesta reunió d'un resultat tant falaguer i tant encofetjador, majorment si es te en compte que la Secció Comarcal de Tortosa es tal volta la més nombrosa de Catalunya.

En la reunió representaven el Consell del Sindicat, el seu President doctor Puig i Sais, el doctor Busquet Secretari i el Vocal de la província de Tarragona, doctor Damià Martí de Selva del Camp; i la Mutual Mèdica hi era representada pel doctor Higiní Sicart, president. Assistiren 34 companys i excusaren l'assistència alguns altres.

El Dr. Puig i Sais, explica amb claretat i amb bella forma l'importància de l'obra del Sindicat demostrant la seva eficàcia, analitzant i comentant els seus diferents serveis, i resumint-los en l'obra general que ha contribuït poderosament a que la classe mèdica catalana si be no ha resolt tots els problemes, ha fet un gran avenç en el camí del seu millorament moral i material i que se sent amparada amorosament pel Sindicat, el crexement, organització i estructura del qual permet esperarçar l'assoliment complert dels ideals que animen a tota la classe mèdica catalana.

Seguidament el doctor Sicart explica l'obra de la Mutual Mèdica, i l'importància d'aquesta dintre el Sindicat, detallant el seu funcionament i fent resaltar el seu florent estat econòmic.

Intervé el doctor Tallada fent manifestacions d'entusiasta adhesió al Sindicat i a la Mutual demanant els drets i deures que tenent els metges sindicats. El doctor Busquet li contesta detallant els deures morals i materials que tenent els com-